

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opervm ...

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Agobardi flebilis epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14657

Prov. 1,

di unumquemque secundum opera sua, audie
 amaras impropagationes: *Vocavi, & renuistis*
extendi manus meas, & non fuit qui aspiceret.
Despexistis omne consilium meum, & increpa-
tiones meas neglexistis. Ego quoque in interitu
vestroridebo. Tunc erit eis illa infructuosa con-

Malach. 3.,
4.

» tur omnibus dicens: Convertimini, & videbi-
 » tis quid sit inter justum & impium, & inter
 » servientem Deo & non servientem ei. Ecce
 » enim dies veniet succensa quasi caminus; &
 » erunt omnes superbi, & omnes facientes im-
 » pietatem, stipula: & inflammabit eos dies ve-
 » niens, dicit Dominus exercituum, quæ non re-
 » linquet eis radicem & germen. Et orietur vo-
 » bistentibus nomen meum sol justitiæ, & sa-
 » nitas in pennis ejus, & egrediemini, & salietis
 » sicut vituli de armento, & calcabitis impios,
 » cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum
 » in die qua ego facio, dicit Dominus exer-
 » cituum.]

DE DIVISIONE IMPERII
 Francorum inter filios Ludovici
 Imperatoris,
 Agobardi flebilis epistola.

I. DOMINO gloriosissimo Hludovico Impe-
 ratori Agobardus servulus. Cum unus-
 quisque fidelis omni fideli fidei sinceritatem de-
 beat, dubium non est quod præcipuè fideli
 Prælato, cui res publica ad gubernandum com-

missa est, fides servanda sit ab omnibus qui divinæ dispositioni fideliter subjecti sunt, sicut Apostolus docet: *Omnis, inquit, anima potestatibus sublimioribus subdita sit.* Rom. 13. quanquam circa nullum infideliter agendum sit. Propter quod & alius Apostolus dicit: *Subditi estote omni humanae creaturae propter Deum.* 1. Petr. 2. & docemur orare pro omnibus hominibus, pro Regibus, & 1. Tim. 2. his qui in sublimitate sunt, ut quietam & tranquillam vitam agamus in omni pietate. Et in alio loco dicitur: *Ideo necessitate subditi estote,* Rom. 13. *non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam.*

II. Cùm autem hæc ita sint, & omnes vobis fideles esse debeant, quomodo quisquam fidelis vobis esse poterit, si videns aut intelligens vestrum periculum, non se ingerit, quantum potest, ut vobis indicet, & cognitum faciat; si tamen locus aut facultas penitus illi non denegatur? Testor omnipotentem Deum, qui scrutator est cordium & renum, quia nulla alia extat causa, pro qua hæc scribere præsumo, nisi quia doleo, quantum dicere non possum, de periculis quæ vobis imminere videntur, & maximè animæ. Nam quantò excellentior substantia est anima corpore, tantò excellentiori sollicitudine curam animæ gerere debemus quàm corporis; ita Domino docente in Evangeliiis, sicut ipsi optimè nostis.

III. Anno itaque præsentis, in attritione & commotione, agitatione & afflictione terræ & habitantium in ea quanta mala increbuerint, nemo hominum est qui enumerare possit, nulla exigente causa, nulla compellente necessitate

ut ita fieri oporteret certamina, quæ tenemus: quia si voluissetis, tranquillam & quietam vitam ageretur cum filiis vestris, non minus quàm pater vester, & avus. Adsit omnipotens & misericors Deus, qui habitator est pectoris vestri, adsit etiam patientia vestra, qua ceteros homines præcellitis, ut hæc quæ suggero, tranquillè audire & perpendere dignemini.

IV. In illo tempore, quando filium vestrum participem nominis vestri facere curastis, ita in publicum vestrum interrogando hoc inchoastis, dicentes: Quod ad stabilimentum regni pertinet, & ad robur regiminis, debet homo differre, an non? Cùmque omnes respondissent quod utile & necessarium est, non esse differendum, sed potius accelerandum; statim vos, quod cum paucissimis tractaveratis, omnibus aperuistis; & dixistis vos velle propter fragilitatem vitæ, cui incerta est mors, ut dum valeretis, nomen Imperatoris uni ex tribus filiis vestris imponeretis, in quo voluntatem Dei quoquomodo cognoscere potuissetis. Propter quam cognoscendam injunxistis ut facerent omnes jejuniū triduanum, offerrent sacerdotes sacrificia omnipotenti Deo, qui suavis & mitis & multæ misericordiæ est omnibus invocantibus se; fieret quoque ab omnibus elemosyna per illud triduum solito largior; ut omnipotens Deus, qui summa benignitate regit corda in se sperantium, infunderet in corde vestro voluntatem suam, & non sineret super alium inclinari voluntatem vestram, nisi super eum qui sibi placuisset. Itaque perfecistis omnia quæ in tali re facienda erant, tali fide & spe, ut hoc

Psal. 85.

à Deo vobis infusum & inspiratum nemo dubitaret. Ceteris filiis vestris designastis partes regni vestri ; sed ut unum regnum esset , non tria , prætulistis eum illis quem participem nominis vestri fecistis ; ac deinde gesta scribere mandastis , scripta signare , & roborare , & consortem nominis vestri factum , Romam misistis à Summo Pontifice gesta vestra probanda & firmanda ; ac deinde jurare omnes jussistis ut talem electionem & divisionem cuncti sequerentur , ac servarent. Quod juramentum nemini visum est spernendum , aut superfluum , sed potiùs opportunum , atque legitimum , eò quòd ad pacem & concordiam pertinere videretur. In processu quoque temporis , quotienscunque aut quocunque Imperiales litteræ mitterentur , amborum Imperatorum nomina continebant. Postea verò mutata voluntate , convulsa sunt statuta , & de litteris nomen omissum est , & in omnibus contraria attentata sunt ; cùm neque per seipsum Deus , neque per angelum , neque per Prophetam vobis dixerit , *Pœnitet me ita constituisse* , sicut de Saule dixit Samuëli. adhuc quoque nescitis qualiter in secretis Dei consiliis definitum sit. Et ecce , sine ulla ratione & consilio , quem cum Deo elegistis , sine Deo repudiatis , & cujus voluntatem in eligendo quæstistis , non expectato exitu voluntatis ejus , rem probatam reprobatis. Non ignorat prudentia vestra , quòd sequendus est Deus , non præcedendus. Nam qui præcedere vult , tentat quod non est ex fide , dicente ipso Domino : *Non tentabis Dominum Deum tuum*.

1. Reg. 15.

Matth. 5.

V. Oro , Domine mi , adsit benignissima

pietas vestra, ne aspernanter ista accipiatis; sed potius ingredimini sacrarium mentis vestrae cum Deo, & loquimini cum illo mediante fidei pietate; & invenietis vos dixisse Deo, non verbis, sed rebus: Domine, rogavimus & deprecati sumus faciem respectus tui suppliciter, ut tua inluminacione & gubernacione eligeremus participem Imperij: sed quia tecum bene non fecimus, sine te melius consilium invenimus. Absit, absit. Avertat Deus à vobis ut inspiracionem Dei repudietis, & voluntates hominum carnalia tantum sapientium statuatis, ut in errorem inducamini, & deducamini. Obsecro clementiam vestram, ut secundum à Deo vobis cōlatam prudentiam perpendatis quomodo beatus Iacobus Apostolus reprehendat eos qui propriis animorum motibus proponunt aliqua se facturos sine prospectu divinæ permissionis, dicens: *Ecce nunc qui dicitis, hodie aut cras ibimus in illam civitatem, & faciemus quidem ibi annum, & mercabimur, & lucrum faciemus: qui ignoratis quid erit in crastinum. Quæ enim est vita vestra? Vapor est ad modicum parens, deinceps exterminabitur.* Pro eo ut dicatis: Si Dominus voluerit, & Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud. Et cavete ab hominibus qui sequuntur spiritum suum, quia non omnium est fides.

Iacob. 4.

2. Tim. 2.

VI. Cognovit Dominus qui sunt ejus; & quicumque ejus sumus, quantulacunque veritatis luce fruimur, & veritate inluminante sinceriter vos amamus, fideliter vestram sempiternam felicitatem exoptamus; & idcirco tanta mala tanta scelera isto anno ex hac occasione perpetrata dolemus, & timemus valde ne in

vos furor Dei concitetur. Recordamur namque ardentissimæ religionis vestræ, quam cognovimus semper in assiduitate orationum, in psalmis & hymnis & canticis spiritualibus cantantem & psallentem Deo in corde puro, in contritione cordis, in compunctione placidæ mentis, in sollicitudine misericordiarum, & omnium bonorum strenuitate. Et ideo, ut dictum est, timendum nobis videtur, ne tepescat, ne frigescat, optandum verò ut ferveat & augeatur perseverando usque in finem, ut salus sempiterna sequatur.

VII. Et quia superius de legitimo & opportuno juramento mentio facta est, videtur mihi non celandum excellentiæ vestræ quòd multa murmuratio est nunc inter homines propter contraria & diversa juramenta, & non sola murmuratio, sed & tristitia, & detractio adversum vos. quod mihi usquequaque displicet. quorum murmuratio ad illud pertinere eis videtur quod beatus Hieronymus in expositione Hieremiæ dicit in illo loco ubi Propheta ait: *Hier. 4:*
Et jurabis: Vivit Dominus in veritate & in iudicio & iustitia. Ait ergo prædictus Doctor: *Simulque animadvertendum, quòd iusurandum hos habeat comites, veritatem, iudicium, atque iustitiam. Si ista defuerint; nequaquam erit iuramentum, sed perjurium.*

